

2008. május 8., csütörtök

A mélytengeri halállományok kezelése

P6_TA(2008)0196

Az Európai Parlament 2008. május 8-i állásfoglalása a mélytengeri halállományok kezeléséről (2007/2110(INI))

(2009/C 271 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez címzett, a mélytengeri halállományok kezelésének felülvizsgálatáról szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0030),
 - tekintettel a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2007)0196),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A6-0103/2008),
- A. mivel a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) a mélytengeri fajokra vonatkozó 2002., valamint 2004. évi ajánlása is rámutat, hogy a legtöbb faj a biztonságos biológiai határértékeken kívülre került; mivel az EU az ICES ajánlásainál jelentősen kisebb mértékben csökkentette a halászat okozta terheléseket; mivel a pontosabb biológiai háttér adatok jelentősek a fenntartható halászatot biztosító kvóták megállapításához;
- B. mivel a harmadik országok felségvizein, egy regionális halászati szervezet szabályozása alá tartozó területeken vagy szabályozatlan nyílt tengeri területeken is tevékenykedő nyílt tengeri flottáknak halászati tevékenységeiket racionális és felelős módon kell végezniük, az Egyesült Nemzetek Szervezete tengerjogról szóló egyezményének, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló ENSZ-egyezménynek és a felelősségteljes halgazdálkodásról szóló FAO magatartási kódexnek megfelelően; és mivel mind az ENSZ halállományokról szóló egyezménye, mind a FAO magatartási kódexe az elővigyázatosság elvének alkalmazását írja elő;
- C. mivel az EU a 2002-es johannesburgi csúcson elkötelezte magát a halászat világszinten való fenntarthatóságának biztosítása mellett, valamint a maximális fenntartható hozamnak a források fenntartása és különösen a túlhalászott állományok helyreállítása révén lehetőség szerint 2015-ig történő helyreállítása mellett;
- D. mivel a tengeri környezet védelme és a fenntartható halászat gyakorlata csak valamennyi érintett állam egyetértésével és együttműködésével lehet hatékony,
- E. mivel a megbízható adatok szisztematikus gyűjtése az állományok felmérésének és a tudományos értékelés alapköve, és mivel ennek alapvető jelentősége van a közös halászati politika alkalmazása tekintetében; és mivel a Bizottság említett közleményében elismeri a mélytengeri állományok állapotának tudományos értékeléséhez szükséges adatok hiányát és a mélytengeri állományok meghatározásában mutatkozó eltéréseket;
- F. mivel a halászati és akvakultúraágazati tanácsadó bizottság (ACFA) által 2007 áprilisában benyújtott jelentés a tudományos jelentések benyújtási ütemtervének módosításáról és e jelentések minőségének javításáról szól;

2008. május 8., csütörtök

- G. mivel megfelelő társadalmi-gazdasági intézkedésekre van szükség, hogy ellentételezzék a halászok számára az állományok helyreállítását célzó tervek miatti tevékenységcsökkenés költségeit;
- H. mivel a tengeri környezet védelméről és megőrzéséről szóló tematikus stratégiáról szóló, 2006. november 14-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ több intézkedést támogatott a tengerek fenntartható használatának és a tengeri ökoszisztémák megőrzésének előmozdítása érdekében;
1. üdvözli a közösségi flotta által fenntartható halászati politika folytatására tett kísérleteket, és bizonyos aránytalanságot állapít meg a bizottsági közleményben ismertetett helyzet és a valóság között;
 2. rámutat, hogy mielőtt újabb intézkedéseket fogadnának el, elemezni kell, miért nem alkalmazzák a már meglévő intézkedéseket, továbbá annak okait, hogy a tagállamok miért nem, vagy miért csak késéssel vagy eltérő módszerekkel tesznek eleget kötelezettségeiknek, ezáltal megnehezítve a halászattal kapcsolatos tényezők elemzését;
 3. figyelmeztet, hogy a szabályok állandó változása és az újabb és újabb javaslatok felvetése anélkül, hogy időt hagynának a már meglévők végrehajtására és a megszerzett információk megfelelő elemzésére, a közös halászati politika hitelvesztését okozza, és felhívja a figyelmet arra, hogy a már bevezetett halászati korlátozások egyes fajoknak kedvezőbbek, mint másoknak;
 4. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a megbízható adatok szisztematikus gyűjtése az állományok értékelésének és a tudományos következtetések alapköve; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a halászati ipart, hogy töltsék ki a meglévő űrt, hogy a halászati erőfelfejtést ellenőrző intézkedéseket valamennyi halászati típushoz hozzá lehessen igazítani, elismerve, hogy a legtöbb mélytengeri halászat vegyes halászat;
 5. emlékezteti a Bizottságot, hogy még amikor a megfelelő biológiai ismeretek hiánya miatt önkényesen állapították is meg a teljes kifogható mennyiségeket és a halászati erőfelfejtés korlátait e halászatok tekintetében, az egyes mélytengerinek tekintett fajokkal való gazdálkodás vonatkozásában elővigyázatos megközelítést kell alkalmazni, és hogy a teljes kifogható mennyiségeket ennek megfelelően, pontos tudományos tanulmányok alapján kell megállapítani;
 6. megjegyzi, hogy a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ megköveteli az elővigyázatos megközelítés alkalmazását, amely a 3. cikk meghatározása szerint azt jelenti, hogy „a megfelelő tudományos információ hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy függő fajok valamint a nem célfajok és környezetük megőrzésére vonatkozó kezelési intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának”;
 7. hangsúlyozza, hogy a mélytengeri halászat esetében be kell tiltani a visszaengedést, ami lehetővé tenné a tudósok számára, hogy alaposabban tanulmányozzák az ily módon szárazföldre kerülő, általában fogyasztásra alkalmatlan fajok komplex sokféleségét;
 8. úgy véli, hogy a járulékos fogások csökkentése és a visszaengedések megszüntetése érdekében hozott intézkedések keretében a Bizottságnak ki kellene igazítania az erőfelfejtési szinteket a célzott fajok és a kizárólag véletlenül kifogott fajok tekintetében, és ugyanakkor meg kellene erősíteni a nyomon követő és ellenőrző eljárásokat;
 9. megjegyzi, hogy számos mélytengeri fajt járulékos fogásként halásznak ki, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a járulékos fogások mennyisége csökkentésének módjaként fektessen nagyobb hangsúlyt az ellenőrzésre; ugyanakkor megjegyzi, hogy a szembőségre vonatkozó korlátozások a mélytengeri fajok alakja és mérete miatt nem megfelelőek;
 10. kéri a Bizottságot, hogy készítsen társadalmi-gazdasági értékelést a mélytengeri fajok halászatáról, valamint elemzést arról, hogy a halászati erőfelfejtések újabb csökkentése milyen hatással lenne az ágazatra, és a halászat alapját képező halállományok folytatódó kiaknázásának hatásáról; úgy véli, hogy egyensúlyt kell találni a társadalmi-gazdasági igények és a környezet fenntarthatósága között;
 11. emlékeztet, hogy mivel e halállományok nagy részének kezelése nemzetközi vizeken történik, szükség van a különböző regionális halászati szervezetek tevékenységeinek összehangolására, hogy az elfogadott intézkedések figyelembe vegyék az ilyen halászatokban részt vevő flották összességét; véleménye szerint az EU-nak azon kell munkálkodnia, hogy biztosítsa az ENSZ nyílt tengeren folytatott mélytengeri és tengerfenéki halászatra vonatkozó 61/105. számú közgyűlési határozatának teljes körű és hatékony végrehajtását; úgy véli, hogy a hátrányos helyzetbe kerülés megelőzése érdekében a korlátozásoknak valamennyi szerződő fél halászaira érvényesnek kell lennie;

⁽¹⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 131. o.

⁽²⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

2008. május 8., csütörtök

12. javasolja, hogy azokon a mélytengeri területeken, amelyeken jelenleg nem folyik halászat, mindaddig ne engedélyezzék a halászatot, amíg a területeket fel nem térképezik és tudományosan meg nem állapítják, hogy a biológiai sokszínűség csökkenésének és az élőhelyek károsodásának kockázata nélkül folytatható fenntartható halászat, és a megfelelő kezelési intézkedéseket be nem vezették;
13. kéri a Bizottságot, hogy vezessen be új programokat a tudományos adatok összegyűjtéséhez, szükség esetén akár adatgyűjtő hajókat is igénybe véve; úgy véli, jó példa lenne, ha a Spanyol Halászati Szervezet befejezné az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság szabályozása alá tartozó „Hatton Bank” nevű hely feltérképezését, ahol mélytengeri fajokat szoktak kifogni, és ahol a kutatás a mélytengeri hegységek, a hidegvízi korallzátonyok és a hidrotermikus források megoszlására irányul a halászflokkák munkaterületén található érzékeny területek azonosítása céljából;
14. egyetért a Bizottsággal, hogy az ilyen típusú halászat vonatkozásában az ökoszisztémát szem előtt tartó megközelítést kell elfogadni, ugyanakkor figyelmeztet, hogy az intézkedéseknek minimális szintű hitelességet kell biztosítaniuk, és azokat nem szabad általánosan alkalmazni, hanem csak környezeti hatástanulmányok után, hogy ne zárjanak le olyan területeket, ahol nem áll fenn kockázat, ugyanakkor a mélytengeri halászat elől zárják le azokat a területeket, ahol sérülékeny tengeri ökoszisztémák vannak, vagy valószínűsíthetők, vagy ahol a halállományok a biztonságos biológiai határértékeken kívül esnek; a tengerfenék feltérképezéséről, az ökoszisztémákat alkotó elemek kölcsönhatásáról és az óceánok természeti erőforrásainak megismeréséről szóló tanulmányoknak prioritást kell kapniuk, ha azt szeretnénk, hogy az új európai tengerpolitika valóságga váljon;
15. megismétli, hogy a halászokat és az őket képviselő szervezeteket meg kell hallgatni, és részt kell venniük a tengeri környezet védelmére hozandó intézkedések kidolgozásában, az erőforrások kezelésében és az állományok helyreállításában;
16. egyetért a halászati és akvakultúraágazati tanácsadó bizottsággal, hogy több emberi és pénzügyi forrást kell áldozni a biomassza és a halászat okozta állománypusztulás elemzésére szinte valamennyi halászati típusnál; úgy véli továbbá, hogy a tudományos vélemények valamennyi fél általi elfogadásához egyértelmű stratégiai iránymutatást kell meghatározni, ami elkerülhetővé teszi a munkálatok megkettőzését és a munkák összehangolásának hiányát;
17. aggodalmát fejezi ki a közös halászati politika jelenlegi rendeleteinek eredménytelensége és elégtelen végrehajtása miatt; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokban javítsa a megfigyelési és ellenőrzési eljárásokat;
18. hangsúlyozza a működőképes ellenőrző és felügyeleti rendszer biztosításához szükséges új technológia kialakításának jelentőségét; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az ellenőrzési technológia fejlesztését, és ezzel összefüggésben rámutat az elektronikus hajónaplók nyújtotta lehetőségekre;
19. kiemeli a NATURA 2000 hálózaton belüli védett tengeri területek hálózatának létrehozásával járó előnyöket, és úgy gondolja, hogy ez a lépés pozitív hatással lesz a túlhalászott halállományokra; ösztönzi a tagállamokat, hogy használják ki a Natura 2000 hálózat tengeri összetevői által nyújtott összes lehetőséget;
20. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg minden erőfeszítést a meglévő nemzetközi mélytengeri halászati megállapodások végrehajtásának és esetleges tökéletesítésének biztosítása érdekében;
21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az illegális halászat és az illegális fogások európai piacon történő értékesítésének csökkentését szolgáló intézkedések jobb végrehajtása érdekében dolgozzanak ki közös iránymutatásokat, osszák meg a legjobb gyakorlatokat, javítsák a rendelkezésre álló közösségi technológia kihasználását és vonják be az agytröszt jellegű szervezeteket és a nem kormányzati szervezeteket;
22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a fokozottabban környezetbarát fogási módszereket, amelyek nem károsítják a környezetet és az ökológiai sokféleséget nemkívánatos járulékos fogásokkal vagy más élő szervezetek szükségtelen károsításával;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.